

ימצאו בין למעלה בין למטה.
למעלה - בחטאי התחתונים
והחצפה שלהם.

ועתידים בני העולם לצוות, ואין
מי שישגיח עליהם. יחזירו ראש
לכל הרוחות של העולם, ולא
ישובו עם רפואה. אבל רפואה
אחת מצאתי להם בעולם ולא
יותר, באותו מקום שיימצאו
אותם שעוסקים בתורה, ונמצא
ביניהם ספר תורה שאין בו
שקר, כשמוציאים אותו, בגללו
מתעוררים עליונים ותחתונים.
וכל שפן אם נכתב בו השם
הקדוש פראוי, והרי כבר למדנו
את הדבר.

אוי לדור שהתגלה ביניהם ספר
תורה, ולא מתעוררים עליו
למעלה ולמטה. מי מתעורר
עליו בשעה שהעולם בצער יתר,
והעולם צריך למטר, וצריך
להגלות ספר תורה יותר בצער
העולם.

שבאשר העולם בצער
ומבקשים בני אדם רחמים על
הקברים, כל המתים מתעוררים
עליו, שהרי הנפש מקדימה
ומודיעה לרוח, שהרי ספר תורה
נמצא בגלות, שהגלה בצער
העולם, והחיים באים ומבקשים
רחמים.

ואז הרוח מודיעה לנשמה,
והנשמה לקדוש-ברוך-הוא, ואז
הקדוש ברוך הוא מתעורר וחס
על העולם, וזה על גלות ספר
תורה ממקומו, והחיים באים
לבקש רחמים על קברי המתים.
אוי לדור אם צריך ספר תורה
להגלותו ממקום למקום, ואפלו
מבית כנסת לבית כנסת, שהרי
לא נמצא ביניהם על מה ישגיחו
עליהם.

ואת זה לא יודעים כל בני
העולם, שהרי שכינה, כשגלתה

ישתפח מאן דיגין עלייהו, וכל אנפין חציפין
ישתפחון בין לעילא בין לתתא. לעילא,
בחובביהו דלתתא, וחציפותא דלהון.

וזמינן בני עלמא דצווחין, ולית מאן
דישגח עלייהו. יהדרון רישא לכל
סטרי עלמא, ולא יתובון באסוותא. אבל חד
אסותא אשפחנא להו בעלמא ולא יתיר,
בהווא אתר דישתפחון אינון דלעאן
באורייתא, ואשתפח בינייהו ספר תורה דלא
משתקר ביה. כד מפקי האי, בגיניה מתערי
עלאי ותתאי. וכל שפן אי אכתיב ביה שמא
קדישא כדקא חזי, והא אוליפנא מלה.

ווי לדרא דאתגלייא בינייהו ספר תורה, ולא
מתערי עליה לעילא ותתא. מאן אתער
עליה בשעתא דעלמא בצערא טפי, ואצטריך
עלמא למטרא, ואצטריך לאגלאה ספר תורה
יתיר בדוחקא דעלמא.

דכד עלמא בצערא, ובצעאן בני נשא רחמין
עלי קברי, פלהו מתין מתערין עליה,
דהא נפשא אקדימת ומודעא לרוחא, דהא
ספר תורה אשתפח בגלותא, דאיגלי בדוחקא
דעלמא, וחייא אתאן ובצעאן רחמי.

בדין רוחא מודעא לנשמה, ונשמה
לקודשא בריך הוא, וכדין קדשא בריך
הוא אתער, וחס על עלמא, ודא על גלותא
דספר תורה מאתריה, וחייא אתין למבעי
רחמי על קברי מתין. ווי לדרא אי אצטריך
ספר תורה לאגלאה ליה מאתר לאתר, אפילו
מבי כנישתא לבי כנישתא, דהא לא אשתפח
בינייהו על מה ישגחון עלייהו.

ודא לא ידעין פלהו בני נשא, דהא שכינתא
כד אתגלייא גלותא בתראה. עד לא
תסתלק לעילא, מה כתיב, (ירמיה ט) מי יתנני